

Nr 1372

Av herr Pettersson, Karl, och herr Jacobsson, Gösta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 192, med förslag till förordning om ändring i förordningen (1922: 260) om automobilskatt.

(Lika lydande med motion nr 1595 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 192 år 1970 med förslag till förordning om ändring i förordningen (1922: 260) om automobilskatt föreslås generellt bemyndigande för Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer att, när synnerliga skäl föreligger, medge befrielse från eller nedsättning av skatt enligt ovannämnda förordning om automobilskatt.

I propositionen föreslås att dispens skall medges bara om det visas att fordonet varit tillfälligt avfört ur registret en sammanhängande period om minst 15 dagar.

Den under senare år höjda fordonsbeskattningen, särskilt för de tyngre fordonen, och de stora investeringar det numera gäller vid anskaffande av fordon och fordonskombinationer har starkt bidragit till att frågan om underlättande av återbetalning av erlagd automobilskatt vid tillfällig avregistrering av fordon måste lösas genom ett dispensförfarande.

Med hänsyn till återopade stora ekonomiska konsekvenser vid sådan avregistrering för fordonsägaren genom hög fordonskatt och stora investeringskostnader bör den sammanhängande perioden vara minst 10 dagar i stället för i propositionen föreslagna 15 dagar.

Såsom villkor för restitutionen föreslås att fordonets årsskatt skall uppgå till lägst 4 800 kronor. Med hänsyn till tidigare återopade stora investeringskostnader bör denna gräns sänkas, så att den omfattar fordon över 10 tons totalvikt. Enligt förslag i Kungl. Maj:ts proposition nr 138 år 1970 om övergång till totalviktsbeskattning skulle därför gränsen sättas på sådant sätt, att villkor för restitution föreskrives vara, att fordonets årsskatt skall uppgå till ett lägsta belopp av 3 000 kronor.

I propositionen förutsättes att, för att dispens skall medges, orsaken till stilleståndet skall hänföras till tjällossning eller nödvändigt verkstadsbesök. Sjukdom bör endast godtas som anledning till dispens, om föraren också är registrerad ägare till lastbilen och det görs sannolikt att annan förare inte gått att skaffa under stilleståndstiden.

I många fall är orsaken till fordonets stillestånd beroende på brist på sysselsättning. Särskilt när det gäller lastfordon inom skogsbruket kan sådana driftstillestånd inträffa utan möjlighet för fordonsägarens påverkan av stilleståndet. Lastfordonen är specialbyggda för vissa transporter. Dessa transporter kan avbrytas utan föregående varsel bl. a. på grund av ändrade dispositioner vid mottagningsterminaler, driftomläggningar vid industrin eller andra orsaker, som ligger utanför fordonsägarens möjlighet att uppehålla fordonets drift. Av sådana anledningar är det därför viktigt att möjlighet till dispens också skall finnas i sådana fall och att dispens får medges om orsaken jämväl är brist på sysselsättning.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 192 år 1970 måtte besluta

1. att den sammanhängande perioden för dispens medges om fordonet varit tillfälligt avfört ur registret en sammanhängande period om minst 10 dagar,

2. att såsom villkor för restitution föreskrives att fordonets årsskatt skall uppgå till ett lägsta belopp av 3 000 kronor, samt

3. att jämväl brist på sysselsättning för fordonet skall utgöra en förutsättning för dispens.

Stockholm den 24 november 1970

Karl Pettersson (m)

Gösta Jacobsson (m)
